

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2016 — Ica Foods κατά EUIPO — San Lucio (GROK)

(Υπόθεση T-774/14) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2017/C 053/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ica Foods SpA (Ρομεζία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Nesrega, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Sangiacomo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1815/2013-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ της San Lucio Srl και της Ica Foods SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Η Ica Foods SpA και η San Lucio Srl φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2015.

Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2016 — Salehi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-773/16)

(2017/C 053/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Dominik Salehi (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Drews, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η καθής παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001 [όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1289/2013], επειδή παρέλειψε, κατόπιν των από 1ης Ιουλίου 2016 και από 16ης Σεπτεμβρίου 2016 επιστολών του προσφεύγοντος, να λάβει τα προβλεπόμενα στην εν λόγω διάταξη μέτρα και να απευθύνει κοινοποίηση στον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Παραβίαση της αρχής της αμοιβαιότητας λόγω της αυστηρής εφαρμογής του Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015
2. Δεύτερος λόγος: Αδράνεια της καθής

Ο προσφεύγων προβάλλει την αιτίαση ότι η Επιτροπή δεν έλαβε κανένα μέτρο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 4, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ 2001, L 81, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — QG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-845/16)

(2017/C 053/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: QG (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet και A. Hernández Pardo, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι η απόφαση της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.29769 (2013/C) (πρώην 2013/NN), που χορήγησε η Ισπανία υπέρ ορισμένων ποδοσφαιρικών συλλόγων, αντιβαίνει στα άρθρα 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, εφόσον η δυνατότητα ενοποίησης λογαριασμών, την οποία παρέσχε ο νόμος 10/1990 επιτρέποντας σε τέσσερις συλλόγους να συμμετέχουν σε διαφορετικά αθλήματα, όπως και η εφαρμογή μειωμένου φορολογικού συντελεστή όσον αφορά τον ίδιο φόρο επί των εταιριών, συνιστά επίσης κρατική ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά, όπερ όφειλε να έχει διαπιστώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή·
- κατά συνέπεια, να διατάξει την άρση/κατάργηση του μέτρου, με τη συνακόλουθη υποχρέωση του Βασιλείου της Ισπανίας να ανακτήσει από τους δικαιούχους την ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά ενίσχυση, και να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

Ο προσφεύγων, σύλλογος καλαθοσφαιρίσεως, εκφράζει τη συμφωνία του με την προσβαλλόμενη πράξη, καθ' ό μέρος θεωρεί το εισαχθέν με τον νόμο 10/1990 μέτρο κρατική ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά, συνιστάμενο σε προνομιακή μεταχείριση ορισμένων ποδοσφαιρικών συλλόγων υπό μορφήν μειωμένου φορολογικού συντελεστή όσον αφορά τον φόρο επί των εταιριών.

Ωστόσο, ο προσφεύγων εκτιμά ότι η Επιτροπή όφειλε να έχει καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα όσον αφορά το φορολογικό πλεονέκτημα που παρέχει επίσης ο νόμος 10/1990 και το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα των ιδίων αυτών συλλόγων να συμμετέχουν σε διαφορετικά αθλήματα.